

Januar 2020



Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (79)

Sund fornuft på nordjysk

Rotter på Borgen

Folketinget har 3 spisesteder. Den store restaurant ("Snapstinget"), den lille ("Brydesen", opkaldt efter en tidligere restauratør) og endelig en endnu mindre satellit-kantine (beliggende langt ude i "Proviantgården").

De to sidste små kantiner har i forgangne uge fået en gevaldig opblomstring, idet fødevarer-myndighederne heldigvis har lukket Snapstinget efter fund af en rotte. Alt mad er herefter blevet destrueret.

Kantinerne er forpagtet ud til Claus Meyers Kantiner, der i øvrigt leverer mad af bedste kvalitet dagligt til en lang række københavnske arbejdspladser.

Hvad rotten imidlertid næppe har været bekendt med er nok, at Meyers mad i Snapstinget er "sund mad" dvs. ingen sovs etc., men derimod megen salat. Det er ikke livretten hos Dansk Folkeparti, hvis medlemmer hovedsagelig frekventerer de øvrige kantiner.

Ud over ovennævnte spisesteder er der som bekendt den almindelige restaurant – åben for alle – i Tårnet. Her er mig bekendt ingen rotter.

Julefrokost

December er en af de travleste måneder i Folketinget. Derfor er vor julefrokost altid henlagt til januar, og i år var ingen undtagelse.

En velkomstdrink i Vandrehallen og herefter underholdning i det lille hofteater. I år var det Rasmus Bjerg (tidligere bosat i Nørresundby), der afpudsede ældre John Mogensen-numre.

Herefter 3 retter i Snapstinget. Hvor rotten har befundet sig vides ikke.

Så kaffe, øl og mulighed for en svingom. En hyggelig aften, som selv Ekstra Bladet næppe ville kunne forarges over.

Ytringsfrihed og almindelig anstændighed.

Vi har ytringsfrihed i Danmark – hvis nogen da skulle være i tvivl.

Det understreges i disse dage igen og igen af politikere, ministre og ikke mindst journalister.

Derfor har JP ret til – indenfor straffelovens grænser – at bringe satiretegninger, herunder tegninger, der i den grad krænker millioner af mennesker.

"Her kommer vi med vore dumsmarte bemærkninger.....", sagde vor Dronning engang i sin nytårstale.

Hvorfor sagde hun egentlig ikke: *"Vi har vor gode danske humor. Og vi har ytringsfrihed, så fortsæt endelig. Så kan de lære det."* ? Det kunne hun jo roligt have

sagt for vore vittigheder var jo ikke strafbare. De gjorde bare grin med nogle medmennesker, der var kommet til Danmark og befandt sig i en svag situation.

Kunne det måske tænkes, at vi, politikere, ministre og journalister, kunne tilkendegive overfor kineserne, dels at vi beklager, at den pågældende satiretegning har krænket så mange mennesker, der dagligt kæmper en kamp for at holde en dødbringende virus fra deres – og vores – dør, dels vi i den grad har medlidenhed med de millioner af kinesere, der berøres af katastrofen.

Og når vi har gjort det, så kan vi gøre opmærksom på, at vi i Danmark heldigvis har en fri og uafhængig presse, som politikerne ikke kan bestemme over.

Vi har nemlig ret til at ytre os. Men vi har ikke en pligt.

Og vi har slet ikke en pligt til at såre andre.

Ro i lejren?

I begyndelsen af måneden deltog jeg på en og samme dag i 3 forskellige arrangementer i det nordjyske. Et lokalt bestyrelsesmøde i min kreds, en "nytårskur" på Bratskov arrangeret af Venstre i Jammerbugt og endelig et besøg hos over 100 glade skydebrødre i Aalborg.

På hvert sted benyttede jeg mit korte indlæg til at understrege, at sorg nu er vendt til glæde i Venstre. Der var langt om længe kommet ro på bagperronen med Ellemann som vognstyrer.

Jeg kan ligeså godt allerede nu bringe en uforbeholden undskyldning til alle tilhørere. Mine forudsigelser er desværre ikke langtidsholdbare, når de gælder dette emne: Indenfor 24 timer var den nemlig gal igen!

Vor tidligere næstformand, Kristian Jensen havde i en lille diskret dobbelt-side i JP fortalt sit syn på Venstres positioner i dansk politik de næste 10 år. Godt nok stik modsat hans tilsvarende udtalelser for 6 mdr. siden. Men han har denne gang måske haft tankerne andre steder henne.

Problemet var herefter, at Jakob Ellemann-Jensens muligheder for at sætte Venstres fremtidige politik på væsentlige områder i høj grad på denne måde blev stækket – vel at mærke af den tidligere næstformand, dvs. ikke en hr. hvem som helst. Ellemann fratog ham alle tillidsposter. En noget hård dom – men hvad skulle han egentlig ellers have gjort?

Nå, tilbage står jeg med håret ned ad nakken efter at have lovet tilhørerne fred og fordragelighed. Men nu er det helt sikkert, at.....

En god løsning

Alt for mange danskere har oplevet utryghed ved, at et forsikringselskab udpeger og betaler de speciallæger, der skal beskrive den skadelidtes tilstand og dermed i realiteten bestemme erstatningens størrelse.

Jeg kender ikke nogen erklæring, der har været forkert eller har været påvirket af betalingen. Lad mig slå det helt fast.

Men jeg har desværre modtaget rigtig mange henvendelser fra personer, der føler sig utrygge ved, at “skønsmændene” udpeges og betales af den ene part. Et system, vi da bekendt heller ikke kender ved domstolene.

Jeg tog derfor sagen op på Christiansborg, dels via møder med forsikringselskaberne, møde med erhvervsministeren og endelig et samråd i Folketinget.

Slutresultatet er blevet, at Ministeren nu klart har tilkendegivet, at denne praksis skal ophøre. Enten finder selskaberne selv et totalt uvildigt organ – eks. det organ, der i dag afgør behandlingsskader (“Patienterstatningen”) – eller også bliver der lovgivet herom. Alt sammen med det formål, at de skadelidte kan føle sig trygge og – nok så vigtigt – at speciallægerne ikke skal udsættes for uberettiget mistanke.

En god løsning, som jeg naturligvis følger op på.

GDPR

Noget af det værste nonsens, der er påduttet os fra EU, går under betegnelsen "GDPR". Disse bogstaver dækker ikke over en østtysk ungdomsorganisation, men derimod over den danske udgave af EU's "Persondataforordning" – i Danmark betegnet: "Databeskyttelsesloven". Dvs. de bestemmelser i Danmark, der supplerer EU's regler. Meget simpelt.

Jeg ønsker ikke, at læseren får nervesammenbrud, og vil derfor ikke forsøge at opregne de totalt uklare bestemmelser, som EU's forordning og den danske lov lægger på danske institutioner, foreninger og virksomheder. Men det overordnede formål er at *"beskytte personer i forbindelse med behandling af personoplysninger"*.

En del af vanviddet lader sig lettest illustrere via Kommunernes Landsforenings netop udgivne pamflet "GDPR Benspænd" (46 sider). KL er ellers vant til lidt af hvert indenfor bureaukrati, men her er det altså bare blevet for meget efter KL's opfattelse. *"Der er eksempler på, at servicen til borgerne forsinkes, fordi de ansatte i kommunerne bruger mange timer på at forsøge at afklare betydningen af reglerne i hvert konkrete tilfælde"*, skriver man fra KL og fortsætter med at fastslå, at reglerne skaber utryghed, da de ud over at være uklare tillige toppes af meget store bøder. Man går derfor med livrem og seler. *"Det store tidsforbrug og de uhensigtsmæssige arbejdsgange for at følge reglerne betyder, at god velfærd og service til borgerne kommer i 2. række"*.

Kommunernes Landsforening beskriver herefter 40 tilfældige situationer, hvor der er uklarhed, og hvor personalet skal bruge store resurser på at overveje formaliteterne. Jeg gengiver et par af eksemplerne her:

- Må man udarbejde en aktivitetsoversigt i børnehaven og sætte den op på tavlen?
- Må kommunens sundhedsplejerske vide, hvad børnene hedder – eller skal de have neutrale nummererede veste på?
- Må der hænges billeder op af børnene i børnehaven og vuggestuen?
- Må der være billeder af børnene på børnenes tøjkasser?
- Skal elever klippes ud af klassebilleder, når de ikke længere går på skolen?

- Hvis forældrene har givet samtykke til brug af billeder – men senere trækker det tilbage – skal pædagogerne da lede alle billeder igennem for at klippe barnets hoved ud?

Ud over ovennævnte eksempler findes der tusindvis af andre tilfælde ikke mindst hos virksomheder og foreninger, hvor det med EU og dansk lovgivning i hånden er lykkedes med succes at lægge store hindringer i vejen for det egentlige borgernære arbejde – ikke mindst hos frivillige ledere og bestyrelsesmedlemmer.

Min gode og arbejdsomme kollega, Eva Kjer Hansen og jeg forsøger nu ved fælles indsats at få dette nonsens begrænset eller i det mindste afklaret, så de, der arbejder i kommunen, i virksomhederne eller i foreningerne, kan koncentrere sig om det reelle arbejde. Det kunne ske ved en læsbar og tydelig vejledning, men det kunne også bl.a. ske ved, at man ved henvendelse til de relevante myndigheder straks kunne få svar (skriftligt pr. mail) på retsstillingen i den pågældende situation. Det kan man ikke i dag – myndighederne skal da ikke risikere at tage ansvar for en bestemt fortolkning!

PS: I forbindelse med stort set enhver privat disposition – lige fra en bilreparation til et tandlægebesøg – får man pga. GDPR udleveret nogle tætskrevne papirer, som man skal skrive under på. Som damen foran mig sagde, da hun fik dem forelagt: Åhh, gudskelov jeg bare skal skrive under – jeg frygtede, jeg skulle læse dem!

"Nordjysk Statsminister"

Jeg har på disse spalter ikke været bleg for at indrømme, at Mette Frederiksen på det personlige plan er kommet godt fra start og i øvrigt har gennemført en række mindre tiltag, som den tidligere regering ikke kunne få sig taget sig sammen til.

Men nu begynder kæden desværre at hoppe af. De garanterede asyllejre i Afrika er pludselig urealistiske – modsat i maj og Arne venter stadig. Helt galt er det desværre med den 3. limfjordsforbindelse.

I denne måned erklærede transportministeren således, at vi venter på en "Klimahandlingsplan". Og for at vi ikke skal misforstå noget, så præciserede han, at det kommer til at tage lang tid.

Tak for kaffe. Realiteterne er, at bordet er fuldstændig ryddet, og at det nu gælder om at holde de nordjyske vælgere hen med snak i 4 år, indtil nordjyderne på ny skal til folketingsvalg. Det betyder således, at virksomheder og borgere kan holde i stadig større køer i 4 år mere end den sædvanlige byggetid.

Lidt senere på måneden præciserede Statsministeren så for en sikkerheds skyld, at nordjyderne ikke skal påregne en ny 3. Limfjordsforbindelse i den nærmeste fremtid.

Der var rene ord for stemmerne til de 43.000 nordjyder, der ved det seneste valg havde fulgt opfordringen fra de ekstremt dyre fagforeningsbetalte reklame-billboards til at stemme på en "Nordjysk Statsministerkandidat". Men det var bare ikke den tale, vi hørte i valgkampen – her lød det stik modsat. Sådan kan tingene jo skifte, når man pludselig skal opfylde alle mulige krav fra støttepartier, der ikke ønsker privatbilismen noget godt.

Sammen med de gode S-tillidsfolk, borgmestre mv, der har kæmpet for forbindelsen, kan jeg desværre kun være dybt skuffet over denne udmelding, der i realiteten vil medføre daglige og tiltagende køer på motorvejen i vel sagtens 10-15 år endnu.

Men hvor var det da godt, at vi fik en "Nordjysk Statsminister".

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen 